Jigal Krant

De kosjere hamvraag **Marcus-spaarkaart**

Hoewel ik steeds vaker pin en nauwelijks meer met contant geld betaal, is mijn portemonnee de afgelopen jaren alleen maar dikker geworden. Op een gegeven moment was hij zo morbide obees, dat er iets moest gebeuren. Ik kieperde de gehele inhoud op tafel: wat muntjes, briefje van tien, drie bankpasjes... maar dan: AH-bonuskaart, Shell Bonus Miles-kaart, Airmiles-pas, Freebees-pas, Pickwick Delicious Tasting Card, actiecoupon voor een gratis tweede kop koffie in een AC Restaurant, La Place kortingsbonnen, drie niet nader te herleiden zegeltjes, een stempelkaart van een failliet platenzaakje en een Etos-spaarkaart, waar ik nog maar drie stickertjes verwijderd was van vijf euro korting op een voordeelpak Pampers. Ik besloot mezelf te bevrijden van alle opgedrongen spaaractieterreur en warempel, mijn portemonnee paste weer in mijn achterzak.

Als Nederlanders en Joden één ding gemeen hebben, dan is het hun blinde liefde voor korting. Ken je dat oude Joodse raadseltje? 'Wat is het ultieme Joodse dilemma? Varkenskarbonaadjes in de aanbieding.' Logisch dus dat de enige kosjere slager in Nederland zijn eigen spaaractie heeft. Ik deed driftig mee. Voor elke tien euro kreeg je een zegeltje met het Marcus-logo erop. Hartstochtelijk deed ik inkopen voor vrienden en familie en propte ik mijn diepvrieskist vol met vlees dat ik niet op kon. Toch kan ik me niet herinneren ooit een volle Marcus-spaarkaart te hebben verzilverd. Nu is die kaart ook veel te groot om in je portemonnee te bewaren, dus gingen de zegeltjes bij het wisselgeld, waar ze aan elkaar gingen kleven en ten onder gingen tussen de dansende munten. Zestig zegeltjes moest je over je tong laten gaan, om uiteindelijk de beloning van 12,50 euro aan vleeswaren op te kunnen strijken.

Toen Marcus besloot dat je niet meer tien, maar twintig euro moest uitgeven om een zegeltje te verdienen, stopte ik ermee. Dat oogstte veel verontwaardiging. Aan beide zijden van de toonbank. Wie het kleine niet eert, is het grote niet weerd! Dus rekende ik ze voor: voor 12,50 euro aan gratis vleeswaren moest je zestig keer twintig euro, is 1200 euro, uitgeven. Minstens, want een kilo ossenworst à 19,75 leverde geen zegeltje op. Dat was wel heel lang sparen voor maximaal 1,04 procent korting! En dan hadden we het nog niet eens gehad over het eindeloze gelik.

> Dus waren de zegeltjes wel kosjer voor Pesach?!

Van Israëlische postzegels is bekend dat ze de officiële zegening hebben van het rabbinaat, maar hoe kosjer was de lijm op de Marcus-zegeltjes eigenlijk? Als er al geen gelatine in zat, dan toch zeker wel dextrine, zoals op Nederlandse postzegels. En dextrine wordt gemaakt van zetmeel. Dus waren de zegeltjes wel kosjer voor Pesach?! En wisten ze niet dat je bij het likken van elk zegeltje een tiende calorie binnenkreeg? Dat gratis pondje gevulde kalfsborst kreeg je helemaal niet kado, dat kostte je zes calorieën!

Mijn relaas kon op geen enkele bijval rekenen. Een Joodse Nederlander van zijn spaardrift afhelpen is zoiets als Beatrix een ander kapsel aanmeten: onbegonnen werk. Je zou denken dat het argument dat je dik wordt van sparen bij Marcus wel zou aanslaan. Joden doen namelijk altijd aan de lijn. Maar dat probleem is inmiddels verholpen. Marcus heeft sinds kort nieuwe zélfklevende zegeltjes. Ik ben alweer aan het sparen.

Tamarah Benima

Slogans

Het hoort bij de 'opvoeding' van onze nationale spelers

Waar ik vooral benieuwd naar ben, is: hoe hebben de Ajacied Gregory van der Wiel en die oud-Ajacieden het bezoek aan Auschwitz beleefd? Woensdag ging het hele Nederlandse elftal naar het voormalige vernietigingskamp. Het hoort bij de 'opvoeding' van onze nationale spelers.

Tijdens het Wereldkampioenschap in Zuid-Afrika bezochten ze Robbeneiland, de beruchte gevangenis waar Nelson Mandela jarenlang vastzat. Toen bekend werd dat dit keer Auschwitz zou worden aangedaan, was er kritiek in de pers. Te opportunistisch, luidde het oordeel van sommige criticasters. 'Auschwitz' was niet geschikt voor zo'n bezoek door de voetballers. Daar moest je de tijd voor nemen.

Ik begrijp niets van die kritiek. Ik vind het hartstikke goed dat de bobo's en misschien de voetballers zelf deze beslissing hebben genomen. Er gaan beslist regelmatig Nederlanders naar concentratiekampen om zich te laten doordringen van de onvoorstelbare gruwel die daar heeft plaatsgevonden. Maar hoe groot zal het percentage zijn? Bovendien, waarschijnlijk gaan de mensen die willen weten waar de Grote Moord werd gepleegd toch al. Dus dat nu de minder voor de hand liggende bezoekers: voetballers die ons land vertegenwoordigen, deze stap nemen, is prima. Zij kunnen aan anderen laten zien dat dit een mogelijkheid is.

Dinsdag vertelde Dirk Kuijt hoe hij het bezoek zag. Hij benadrukte dat ook de verschrikkelijke dingen in de geschiedenis aandacht moeten krijgen. En, zo zei hij, het relativeert het belang van zo'n Europees Kampioenschap. Deze column is vlak daarna geschreven. Hoe de anderen hebben gereageerd, weet ik dus nog niet.

De Ajacieden die dit keer meespelen, behalve Van der Wiel ook Maarten Stekelenburg, Klaas-Jan Huntelaar, Rafael van der Vaart en John Heijtinga, zijn opgegroeid met 'Hamas, Hamas, alle Joden aan het gas', gescandeerd door de tegenstanders. De fans van Ajax zelf barsten uit in 'Joden, Joden' als Ajax scoort. Ik heb vorig jaar in een café naast zulke fans gestaan. Het was even schrikken, maar antisemitisch was het niet. Toch hoop ik dat de topvoetballers juist die fans en tegenstanders kunnen overhalen om hen te volgen en ook Auschwitz te bezoeken. Misschien dat ze dan eindelijk begrijpen, hoezeer die verschrikkelijke slogans hart en ziel verwonden.

NIW7235_kosjerehamvraag 1 06-06-2012 17:42:30